

Stanovisko Nejvyššího soudu SSR ze dne 20.12.1971, sp. zn. Tpj 18/72, ECLI:CZ:NS:1971:TPJ.18.1972.1

Číslo: 62/1972

Právní věta: Sama skutečnost, že sa obvinený po vyhlásení rozhodnutia a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok nevyjadril, neznamená, že opravný prostriedok, ktorý podal za neho jeho obhajca, je podaný proti vôli obvineného. Nemožno preto takýto opravný prostriedok zamietnuť z dôvodu, že bol podaný neoprávnenou osobou.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 20.12.1971

Spisová značka: Tpj 18/72

Číslo rozhodnutí: 62

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Obhájce, Opravné prostředky

Předpisy: 141/1961 Sb. § 41 odst. 2

§ 144 odst. 1

§ 144 odst. 3

§ 144 odst. 7

§ 250 odst. 1

§ 250 odst. 2

§ 250 odst. 3

§ 41 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 62/1972 sb. rozh.

Sama skutečnost, že sa obvinený po vyhlásení rozhodnutia a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok nevyjadril, neznamená, že opravný prostriedok, ktorý podal za neho jeho obhajca, je podaný proti vôli obvineného. Nemožno preto takýto opravný prostriedok zamietnuť z dôvodu, že bol podaný neoprávnenou osobou.

(Stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu SSR č. [Tpj 18/72](#)).

Z odôvodnenia:

Generálna prokuratúra SSR upozornila Najvyšší súd SSR na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 1971 sp. zn. 5 To 693/71, ktorým krajský súd zamietol sťažnosť obhajcu obvineného ako podanú neoprávnenou osobou preto, že obvinený, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní, sa po vyhlásení uznesenia okresného súdu o ponechaní vo väzbe nevyjadril, či podá alebo nepodá opravný prostriedok. Požiadala Najvyšší súd SSR o zaujatie stanoviska. Podľa § 41 odst. 2 Tr. por. je obhajca okrem iného oprávnený podávať za obvineného opravné prostriedky. Z ustanovenia § 41 odst. 4 Tr. por. vyplýva, že obhajca nemôže vykonávať uvedené oprávnenie proti vôli obvineného, ak nejde o obvineného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo o obvineného, ktorý má obmedzenú spôsobilosť na právne úkony. Sama skutočnosť, že sa obvinený po vyhlásení rozhodnutia a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok nevyjadrí však neznamená, že opravný prostriedok, ktorý podal za obvineného jeho obhajca, je podaný proti vôli obvineného. To, že si obvinený neželá, aby sa proti rozhodnutiu podal opravný prostriedok, možno usúdiť len z takého jeho prejavu, ktorý svojím obsahom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ukazuje, že podanie opravného prostriedku od obhajcu je v rozpore s vôľou obvineného. Bude tomu tak spravidla vtedy, keď sa obvinený po vyhlásení rozhodnutia a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok zriekne opravného prostriedku (§ 144 odst. 1, § 250 odst. 1 Tr. por.) alebo keď obvinený, ktorý sa po vyhlásení rozhodnutia a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok nevyjadril, dodatočne oznámi, že obhajca podal opravný prostriedok proti jeho vôli. V konaní o sťažnosti musí tak urobiť v čase, kým o nej príslušný orgán nerozhodne (§ 144 odst. 2 Tr. por. per. anal.) a v konaní o odvolaní najneskôr dovtedy, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu (§ 250 odst. 2 Tr. por. per. anal.). V takýchto prípadoch možno opravný prostriedok podaný obhajcom zamietnuť z dôvodu, že bol podaný osobou neoprávnenou, pokiaľ ho obhajca nezoberie späť (§ 144 odst. 3, § 250 odst. 3 Tr. por.).

Názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uvedenom rozhodnutí nemožno preto považovať za správny.